

ลักษณะการ เลี้ยงสุกรโดยทั่ว ๆ ไปในอำเภอหาดใหญ่

อำเภอหาดใหญ่ เป็นอำเภอที่ค่อนข้างจะใหญ่กว่าอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดสงขลา หรือจะใหญ่ที่สุดใน ๑๔ จังหวัดภาคใต้ก็เห็นจะว่าได้ มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๓๖๐ ตารางกิโลเมตร มีประชากรทั้งสิ้นประมาณ ๒๑๕,๘๖๓ คน (ในเขตเทศบาล ๖๗,๗๑๐ นอกเขต ๑๔๘,๑๕๓) ประกอบกับในอำเภอหาดใหญ่มีทั้งหมด ๑๒ ตำบล การประกอบอาชีพหลักของประชาชนเห็นจะไค้แก่ เหมืองแร่ ยางพารา และค้าขาย เป็นต้น แต่อาชีพทางด้านกร เลี้ยงสุกรนั้นยังคงเป็นอาชีพรอลงมาจากอาชีพอื่น ๆ อีกมากและบุคคลที่ทำการ เลี้ยงสุกรก็มีหลายระดับ และหลายอาชีพ บางระดับก็มีปัญหาน้อย บางระดับก็มีปัญหามาก สุดแล้วแต่ว่าใครมีความสามารถหาเงินทุนหมุนเวียนได้มากกว่ากัน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าอำเภอหาดใหญ่มีทั้งหมด ๑๒ ตำบลก็ตาม แต่ไม่ทุกตำบลที่สามารถ ประกอบอาชีพการ เลี้ยงสุกรได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากในบางหมู่บ้านเป็นชาวไทยมุสลิม ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป

อย่างไรก็ตาม การบริโภคเนื้อสุกรในอำเภอหาดใหญ่ยังสูงอยู่มาก สถิติจากโรงฆ่าสัตว์ ปรากฏว่าการชำแหละสุกรตกประมาณวันละ ๕๕ - ๑๒๐ ตัว ซึ่งนำออกสู่ตลาดทั้งในเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ และนอกเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ แต่อาชีพการ เลี้ยงสุกรนับวันจะลดคนอยลงทุกวัน

ในเขตอำเภอหาดใหญ่ ลักษณะการ เลี้ยงสุกร จะสามารถแยกออกเป็นประเภทของกิจการใหญ่ ๆ ดังนี้ คือ

๑. การเลี้ยงเพื่อการบริโภค/จำหน่ายในประเทศ
๒. การเลี้ยงเพื่อการส่งออก

ทั้งสองประเภทนี้มีลักษณะของการดำเนินกิจการที่แตกต่างกันไป ทั้งทางด้านกรลงทุน กรรมวิธีการเลี้ยง การตลาด/การจำหน่าย ทำให้กลไกธุรกิจการ เลี้ยงสุกรนับวันจะมุ่ง

อำเภอเมืองสงขลา

ต. คลองหรีด

ต. ท่าข้าม

ต. พิจิตร

ต. หงษ์มื่น

ต. น่าน้อย

ต. หงษ์ใหญ่

ต. นาหม่อม

ต. คูเตา

ต. คอหงษ์

ต. สะตง

ต. คลองแห

ต. บ้านพรุ

ต. หาดใหญ่

ต. แม่ทอม

ต. บ้านหาร

ต. ควนลัง

ต. หงส์ลาน

ต. บางกล้า

ต. คลอง

อูตะเกา

ต. คลองหอยโข่ง

ต. ท่าช้าง

อำเภอรัษฎา

ต. ฉลุง

ต. หงส์คำเสา

- + + + เขตอำเภอ
- * * * เขตจังหวัด
- - - เขตตำบล
- ~~~~~ แม่น้ำ
- ▬▬▬ ทางรถไฟ
- ▬▬▬ ทางรถยนต์

แผนที่อำเภอหาดใหญ่

จังหวัดสงขลา

ยากมากขึ้น

การเลี้ยงสุกร เพื่อการ บริโภคและจำหน่ายในประเทศ

การเลี้ยงสุกรในเขตอำเภอหาคีใหญ่ มีบุคคลหลายระดับและหลายอาชีพทำ การเลี้ยงสุกรและการ เลี้ยงจะมีจำนวนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว เงินทุนหมุนเวียน ทำเลที่ตั้ง อาชีพที่ตนกำลังประกอบอยู่ ซึ่งลักษณะการ เลี้ยงนี้ สามารถแบ่งออกเป็นประเภทได้ดังนี้ :-

- ๑. บุคคลธรรมดา
- ๒. ทางหุ้นส่วน
- ๓. บริษัทจำกัด

จากการที่ไคสำรวจมา ปรากฏว่าผู้ประกอบอาชีพการ เลี้ยงสุกรมากที่สุด เห็นจะไคแก่ ประเภทบุคคลธรรมดา ส่วนทางหุ้นส่วนนั้นกระทำกันน้อยมาก เนื่องจาก การเลี้ยงสุกรปัจจุบันต้องอาศัยเงินทุนหมุนเวียนสูง และกว่าไรที่ไคก็ต่ำ

บุคคลธรรมดา

ในเขตอำเภอหาคีใหญ่ การเลี้ยงสุกร ประมาณ ๕๐ % ทำการเลี้ยงสุกร โดยบุคคลธรรมดา ในจำนวนทั้งหมดนี้ จะมีอาชีพต่าง ๆ กัน ดังนี้

แม่บ้าน	๕๕ %
ข้าราชการ	๑๕ %
เกษตรกร	๖๐ %
อื่น ๆ	๕ %

แม่บ้าน ทำการเลี้ยงเปอร เซนค์มากที่สุด เนื่องมาจากเวลามีมากพอที่จะทำการเลี้ยงไคตลอดทั้งวัน แต่แม่บ้านจะเลี้ยงในจำนวนน้อยประกอบด้วยรายไคของครอบครัวมีน้อย รายจ่ายในครอบครัวก็สูงจึงไม่สามารถหา เงินทุนหมุนเวียนได้เพียงพอ

กับความต้องการ บางคนต้องจำหน่ายลูกสุกร เพื่อนำไปเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการเลี้ยงสุกร ขุน ซึ่งสามารถนำเงินก่อนมาในเวลาที่มีความจำเป็นทางด้านการเงินในครอบครัว

ข้าราชการ การเลี้ยงสุกร นับเป็นอาชีพรองลงมาจากอาชีพรับราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการผู้มีรายได้น้อย ซึ่งใช้เวลาตอนเช้าก่อนไปทำงานและตอนเย็นหลังจากการเลิกงาน เป็นเวลาในการเลี้ยงสุกร บุคคลประเภทนี้มักจะเลี้ยงเป็นจำนวนมากกว่ากลุ่มแม่บ้าน เพราะสามารถหาเงินทุนหมุนเวียนได้ง่ายกว่าในยามจำเป็นไม่ว่าเป็นการกู้ยืมหรือหาเอง และการเลี้ยงสุกรมีใช้เป็นเพียงงานรองเท่านั้น แต่เป็นการเพิ่มรายได้ให้ครอบครัว หรือในยามชักชวนเงินทองก็สามารถนำสุกรออกจำหน่ายได้ เงินมาโดยไม่ยาก

เกษตรกร ถึงแม้ว่าอาชีพของเกษตรกรส่วนใหญ่ในทลิ่งใหญ่เป็นเกษตรกรก็ตาม แต่อาชีพทางการเลี้ยงสุกร ยังไม่เป็นที่นิยมแพร่หลายในหมู่เกษตรกรด้วยกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากการเลี้ยงสุกรต้องอาศัยเงินทุนหมุนเวียนสูง บุคคลประเภทนี้มักจะอยู่ห่างไกลจากตัวเมือง ทำให้ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง/เดินทางสูง และไม่สะดวกเท่าที่ควร การเลี้ยงมักจะเลี้ยงเข้าบริโภคเองมากกว่าจำหน่ายสู่ตลาด ประกอบกับเกษตรกรหันไปประกอบอาชีพอื่นซึ่งมีรายได้ดีกว่า เช่น ทำสวนยางพารา หนึ่เองแร่ เลี้ยงสัตว์ (วัว, ควาย, ไก่) ทำสวน เป็นต้น การเลี้ยงของเกษตรกรบางรายถึงกับต้องนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายผลผลิตในสวน เช่น ไม้ กล้วย สัตว์น้ำ เป็นต้น มาเป็นเงินทุนหมุนเวียนการเลี้ยงสุกร เนื่องจากการกู้ยืมเงินสำหรับเกษตรกรบางคนทำโดยยากลำบากมาก เพราะหลักฐานประกอบการกู้ยืมเงินมีไม่เพียงพอ จึงต้องอาศัยวิธีดังกล่าวเป็นหนทางแก้ไขเฉพาะหน้า เพื่อให้การดำเนินการเลี้ยงสุกรอยู่รอด การเลี้ยงจำนวนมากน้อยเท่าไรขึ้นอยู่กับราคาขายของสุกร และจำนวนพ่อพันธุ์ และแม่พันธุ์ที่มีอยู่ ส่วนวิธีการซื้อเพิ่มเติมนั้นมีน้อยมาก เพราะราคาลูกสุกรตกตัวละประมาณ ๕๐๐ - ๘๐๐ บาท เกษตรกรไม่มีเงินทุนพอที่จะไปลงทุนได้ สรุปความแล้ว เกษตรกรเป็นบุคคลที่น่าเห็นใจที่สุดใน

การดำเนินการเลี้ยงสุกร เพราะมีปัญหาตั้งแต่ต้นของการเลี้ยงจนกระทั่งถึงการจำหน่าย
ตลอดจนวิธีการได้รับชำระเงินคืนจากการจำหน่าย

อื่น ๆ นอกจากบุคคลดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีบุคคลอีกประเภทหนึ่งซึ่ง
ทำการเลี้ยงสุกรในเนื้อที่แคบ ๆ เพราะมีพื้นที่แออัดคับแคบ คือ พวกพ่อค้าขายอาหาร
ตามร้านอาหารบางร้าน ทั้งนี้เนื่องมาจากว่ามีเศษอาหารเหลือจากการบริโภค ของ
ลูกค้าแล้ว อาหารเหล่านี้สามารถนำไปเลี้ยงสุกรได้ ๑ - ๒ ตัว ส่วนบริเวณที่เลี้ยง
นั้น มักจะอยู่หลังบ้าน ซึ่งสะดวกทั้งการให้อาหารและทำความสะอาด สุกรที่เลี้ยงจะ
ได้รับอาหารดี ๆ หลายอย่างรวมกันซึ่งมีทั้ง ข้าว, ปลา, เนื้อ, ผัก, กุ้งและอื่น ๆ
การเจริญเติบโตไม่แพ้กับการเลี้ยงควายอาหารสำเร็จรูป

การเลี้ยงของบุคคลดังกล่าวข้างต้น จะมีกรรมวิธีการเลี้ยงที่แตกต่างกัน
ไปบ้างไม่มากนักเลย แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนเลี้ยงนั้นมักจะเจอกับปัญหาที่คล้าย ๆ กันหรือ
เหมือนกัน ซึ่งผู้เลี้ยงสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้มากน้อยขนาดโดยขึ้นอยู่กับ
เทคนิคของแต่ละบุคคล มากกว่าขึ้นอยู่กับกลไกของรัฐ

๒ ๒ ๑ ทางทุนส่วน

การเลี้ยงที่บุคคลตั้งแคสองคนขึ้นไป ทำการลงทุนรวมกันและหวังผล-
ประโยชน์จากกำไรเท่า ๆ กัน หรือตามอัตราส่วนของเงินทุน ฐานะของผู้เลี้ยงประ-
เภทนี้มักจะเป็นบุคคลที่มีฐานะทางการเงินดี หรือสามารถกู้ยืมเงินได้ง่าย หรือมีอำนาจ
ต่อรองกับฝ่ายตลาดได้จวบ จึงเห็นว่ามีโอกาสทำกำไรได้ กิจการลักษณะทางทุนส่วน
มีน้อยมาก เช่น ฟาร์มคลองหวะ เป็นต้น

จำนวนสุกรที่เลี้ยงมีมากกว่าบุคคลธรรมดา คือตั้งแต่ ๑๐๐ ตัวขึ้นไป
ลักษณะของคอกเลี้ยงสุกรมักจะเป็นคอกใช้วัสดุในเมือง มีอุปกรณ์เครื่องใช้ที่ทันสมัยพอ
สมควร สุกรที่นำมาเลี้ยงส่วนมากได้จากการซื้อมาเลี้ยง ส่วนการผสมพันธุ์เองมักจะ

ไม่ค่อยทำกัน เนื่องจากผู้เลี้ยงส่วนมากต้องจ้างคนเลี้ยง และการเลี้ยงก็ไม่ค่อยมีกรรม-
 วิธีทางการ เกษตรคี่เท่าที่ควร เนื่องจากขาดคำแนะนำที่ถูกต้อง การเลี้ยงก็ใช้วิธีการที่
 เคย ๆ ทำกันมาคือ รักษาความสะอาด ให้อาหารถูกต้องตามเวลา ฉีดยาป้องกันโรค
 เป็นต้น ซึ่งการเลี้ยงโดยวิธีนี้ก็ไม่ยาก ทุกคนสามารถทำได้ แต่ทำให้ลูกซึ่งหรือเข้า
 ใจถึงสุกรมากกว่า ก็ต้องรู้จักการสังเกตถึงพฤติกรรมของสุกรที่จะมีในแต่ละระยะเวลา
 เช่น อาการของสุกรก่อนเป็นโรค วิธีป้องกันโรคขั้นต้นก่อนระบาดไปสู่สุกรตัวอื่น ๆ
 เป็นต้น ซึ่งกรรมวิธีเหล่านี้ต้องอาศัยผู้ที่เชี่ยวชาญทางการ เกษตรคอยให้คำแนะนำจึง
 จะช่วยลดการตายของสุกรได้มากขึ้น

ลักษณะที่เด่นชัดของกิจการลักษณะทางหุ้นส่วน คือ เป็นกิจการที่มีเงินทุนหมุน
 เวียนสูง ในการนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสุกร เช่น ซื้ออาหาร ค่าจ้าง ค่าน้ำ
 ค่าไฟ เป็นต้น เพราะกิจการประเภทนี้มีอำนาจในการต่อรองสูงไม่ว่าจะเป็นการกู้ยืมและ
 การตลาดก็ตาม และทางหุ้นส่วนเหล่านี้ไม่ให้ความสำคัญแก่สหกรณ์การ เกษตร ของรัฐมาก
 นัก เพราะผู้เป็นหุ้นส่วนมีความรู้ความสามารถที่จะบริหารกิจการ ของเขาให้ดำเนินการ
 ไปได้

การเลี้ยงเพื่อการส่งออก

ลักษณะการเลี้ยงเพื่อการส่งออก ส่วนใหญ่เป็นกิจการที่ดำเนินการอยู่ในรูป
 ของบริษัทจำกัด กิจการในลักษณะนี้มีการลงทุนสูงมาก บริษัทที่ทำหน้าที่ทางการส่งออก
 โดยตรงได้แก่ บริษัทไทยสิงคโปร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่เป็นโครงการร่วมกันระหว่างรัฐบาล
 ไทยกับสิงคโปร์ ที่ทำการของบริษัทอยู่ห่างจากตัวเมืองหาดใหญ่ ประมาณ ๒๕ กิโลเมตร
 ทำการเลี้ยงส่งสุกร เพื่อส่งออกไปขายประเทศสิงคโปร์เท่านั้น เนื่องจากประเทศสิงคโปร์
 มีพื้นที่ทางการ เกษตรน้อย จึงได้เข้าร่วมมือกับรัฐบาลไทย โดยทางรัฐบาลไทยให้
 พื้นที่เขตป่าสงวนเป็นสถานที่ทำการตั้งฟาร์ม มีการเลี้ยงสุกรหลายพันตัวและสิงคโปร์ เป็น
 ผู้รับซื้อ โดยเริ่มดำเนินการในปี ๒๕๒๔ และจะขยายไปเรื่อย ๆ จนกว่าตลาดใน

ต่างประเทศมีความต้องการสุกรเพิ่มมากขึ้น เกือบนับได้ว่าบริษัทไทยสิงคโปร์ จำกัด เป็นฟาร์มที่ทำกา^รส่งออกรายใหญ่ที่สุดของภาคใต้

ส่วนฟาร์มที่ทำกา^รส่งออกอีกฟาร์มหนึ่ง คือ ฟาร์มสุกร หาดใหญ่ เป็นฟาร์มที่ทำกา^รเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๑๐๐ - ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ทันสมัยกว่ากิจการลักษณะบุคคลธรรมดา และทางหุ้นส่วน ทำกา^รเลี้ยงสุกรมาเป็นเวลานานพอสมควร รุ่งถึงปัญหาการตลาดดี มีฐานะการเงินที่มั่นคง ตลอดจนมีวิธีการจัดการที่ถูกตอง เป็นที่เชื่อถือของชาวต่างประเทศอีกบริษัทหนึ่ง

บริษัทที่กำลังจะเข้ามาเป็นผู้นำทางด้านการเลี้ยงสัตว์อีกบริษัทหนึ่งก็คือ บริษัท ซี.พี. เกษตรอุตสาหกรรม จำกัด บริษัทโลกภัณฑ์ หาดใหญ่ จำกัด และบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหารสัตว์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทอยู่ในเครือเดียวกัน กำลังขยายกา^รเลี้ยงสุกรเพื่อการส่งออกเป็นจำนวนมาก โดยจัดหาพันธุ์สุกร อาหารสัตว์ และบุคคลากรให้ชาวบ้านในแถบชานเมืองหาดใหญ่ทำกา^รเลี้ยง ส่วนโรงเลี้ยงนั้นจะเป็นของชาวบ้านเอง ในระหว่างกา^รเลี้ยงทางบริษัทจะให้กา^รช่วยเหลือปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าว เมื่อสุกรเจริญเติบโตเต็มที่ ผู้เลี้ยง (ชาวบ้าน) จะได้รับผลตอบแทนในรูปของค่าจ้าง ตกตัวละประมาณ ๒๐๐ บาท สำหรับรายละเอียดในการเลี้ยงจะกล่าวไว้ในเรื่องของการเงินและการลงทุนในบทต่อไป

ปัจจัยสำคัญในการเลี้ยงสุกรเพื่อการส่งออกมีดังนี้ คือ

๑. ที่ดิน กิจการประเภทนี้จะต้องใช้เนื้อที่มากพอสมควร และที่ดินนี้จะตองตั้งอยู่ห่างจากใจกลางเมือง ทั้งนี้มิใช่เพื่อความสะดวกต่อการคมนาคมเท่านั้น แต่เพื่อป้องกันโรคระบาดมากกว่า เพราะสุกรที่ทำกา^รเลี้ยงไกลตัวเมืองมีอัตราการติดโรคระบาดไค้สูงกว่าสุกรที่อยู่ห่างไกลจากใจกลางเมือง เพราะโรคระบาดเหล่านี้ยู่หน้าเชื่อมาก็คือคนนั่นเอง การอยู่ห่างจากคนมาก ๆ จะทำให้เกิดความปลอดภัยแก่สุกรและโอกาสที่จะติดเชื้ก็ลดน้อยลงหรือมีความเสี่ยงต่อการเลี้ยงน้อยลง

๒. แรงงาน ปัญหาที่ตามเนื่องจากการตั้งฟาร์มทางไกลจากตัวเมือง ใ้แก่ปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน ปัญหานี้มีใ้เกิดจากแรงงานไม่มีหรือหายาก แต่แรงงาน ที่มีอยู่นั้นมีจำกัดและไม่สามารถมีใ้เลือกใ้ ความจำกัดอันนี้เองเป็นปัญหาและอุปสรรค ในระยะยาวของผู้ดำเนินการ คำว่า "แรงงาน" ในที่นี้หมายถึง ผู้รับจ้างเลี้ยงสุกร เป็น ประการสำคัญ ซึ่งเป็นแรงงานชั้นค่า ค่าจ้างที่ใ้รับไม่สูงนักเพียงพอสำหรับการครองชีพ ในชนบทหรือนอกเมืองออกไปเท่านั้น ทำให้ผู้รับจ้างเลี้ยงสุกรในท้องถิ่นอีกอาศัยใ้มีใ้ได้ ไม่นาน ผู้ว่าจ้างต้องหาแรงงานจากที่อื่นเข้ามาทำงานแทน ซึ่งต้องเป็นภาระเกี่ยวกับ ที่พักอาศัยและค่าจ้างที่สูงขึ้นด้วย ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นอีก

สาเหตุที่ทำให้ขาดแคลนแรงงานประจำในเขตท้องที่ ๆ ทำการเลี้ยงสุกร นอกเมืองนั้น คือ

๑. ผู้รับจ้างซึ่งเป็นชาวบ้านในแถบนั้น มักจะมีอาชีพอื่นซึ่งยึดเป็นหลักมาแต่ ก่อนแล้ว เช่น ทำสวน ทำไร่ ทำนา เป็นต้น
๒. ผู้รับจ้างเข้ามาทำงานเป็นชั่วคราวชั่วคราว เพื่อรอนผลิตจากการเพาะปลูกเท่านั้น
๓. รายใ้เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นสำหรับผู้รับจ้าง เนื่องจากปัจจัยที่ใ้มีอยู่บ้าง แล้ว เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น (หาเองใ้เนื่อง จากความอุดมสมบูรณ์) ดังนั้นผู้รับจ้างจึงรับจ้างทำงานเพียงชั่วคราวเท่านั้น
๔. ผู้รับจ้างต้องการความเป็นอิสระในการทำงาน ไม่ชอบระบบการมีนาย จ้างเข้ามาควบคุมจึงมักจะรับจ้างทำงานเพียงชั่วคราวระยะหนึ่ง

จะเห็นใ้ว่าแรงงานเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำใ้การดำเนินการ ประจำวันสำเร็จลุล่วงไปอีกด้วย ถึงแม้ว่ากิจการนั้น ๆ มีปัจจัยอย่างอื่นพร้อมอยู่แล้วก็ตาม ถ้าขาดแรงงานประจำวัน ก็เหมือนกับที่ขาดน้ำมันนั่นเอง

๓. เงินทุน การเลี้ยงสุกรเพื่อส่งออกต้องอาศัยเงินทุนเป็นจำนวนมาก ในการดำเนินการ เพราะต้องอาศัยจำนวนการผลิตที่มาก ดังนั้นรายจ่ายก็ต้องสูงตาม

รายจ่ายเหล่านี้มาจากการกู้ยืมบ้างหรือจากรายได้จากการส่งออกบาง แลวแต่ช่วงเวลาของการผลิต ถ้าเป็นช่วงเริ่มต้นของการผลิต ก็มีความจำเป็นของกู้ยืมบ้าง เพราะมีผู้ผลิตน้อยคนที่มีเงินก้อนจำนวนมากมาทำการลงทุนได้ในครั้งเดียว ส่วนหนึ่งของเงินทุนควรจะเป็นของตนเอง อีกส่วนหนึ่งควรมาจากการกู้ยืมจึงจะถือได้ว่าการลงทุนนั้นเป็นการลงทุนที่ดี ยกตัวอย่างเช่น ถ้าผู้ลงทุนมีเงินอยู่ ๑๐ บาท นำไปซื้อของมาขาย ๑๐ บาท เวลาขายเราต้องขายเกิน ๑๐ บาท จึงจะได้กำไร สมมุติว่าขายไป ๑๒ บาท ได้กำไร ๒ บาท คิดผลตอบแทนจากการลงทุนได้ดังนี้

<u>เงินทุน</u> :	๑๐ บาท	ขาย	๑๒	บาท
		ซื้อ	๑๐	บาท
		กำไร	๒	บาท

$$\therefore \text{ผลตอบแทนจากการลงทุน} = \frac{\text{กำไร}}{\text{เงินทุน}} = \frac{๒}{๑๐} = ๒๐\%$$

๒๐% ที่ได้นี้เป็นเพียงกำไรหรือรายได้ที่ได้จากการลงทุนของเงินทุน ซึ่งถ้าเงินทุนไม่เพิ่มขึ้น กำไรและรายได้อีกจะไม่เพิ่ม ทำให้การขยายกิจการ เป็นไปได้ยาก

คราวนี้ถ้ามองค่านการกู้ยืมเพิ่มเติมจากเงินทุนที่มีอยู่เดิม เช่น ถ้าเงินทุนมีอยู่ ๑๐ บาท กู้ยืมอีก ๑๐ บาท อัตราดอกเบี้ย ๑๐% ผู้ลงทุนก็จะมีเงินทุนทั้งหมด ๒๐ บาท หากนำไปลงทุนซื้อสินค้ามาขายก็จะได้กำไรเพิ่มขึ้นดังนี้

<u>เงินทุน</u> :	๒๐ บาท	ขาย	๒๔	บาท
		ซื้อ	๒๐	บาท
		กำไร	๔	บาท
		ดอกเบี้ย	๑	บาท
		กำไรสุทธิ	๓	บาท

$$\therefore \text{ผลตอบแทนจากการลงทุน} = \frac{๓}{๑๐} = ๓๐\%$$

จะเห็นได้ว่า การให้เครดิตเป็นการเพิ่มกำไรหรือรายได้แก่เกษตรกร ถึงแม้เครดิตเป็นการเสี่ยง แต่ความเสี่ยงคงไม่เกิดขึ้นกับเกษตรกรทุก ๆ รายพร้อมกันที่เกี่ยวข้องหมด มีใช้ว่าธุรกิจอื่น ๆ ไม่มีความเสี่ยง ธุรกิจทุกประเภทย่อมมีความเสี่ยงด้วยกันทั้งนั้น

มาถึงตอนนี้ก็พอสรุปความได้ว่า "เงินทุน" หรือ "เงิน" เป็นปัจจัยอันสำคัญที่จะขยายผลผลิต และเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร ทรอย่างเห็นได้ชัดถึงแม้ว่าจะมีตัวแปรอื่น ๆ มาเป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มรายได้ก็ตาม

๔. การจัดการ การจัดการธุรกิจทุกรูปแบบในปัจจุบัน นับวันจะซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการทางด้านการเกษตร ทั้งนี้เพราะผลผลิตทางการเกษตรต้องใช้เวลาและขั้นตอนในการผลิตมีมาก ทำให้ทุกขบวนการผลิตต้องอาศัยการจัดการอย่างระมัดระวัง ดังนั้นกว่าผลผลิตจะถึงมือผู้บริโภคก็คงใช้เวลาในการจัดการอย่างมาก ในระหว่างที่รอผลผลิตนี้ มักจะมีตัวแปรอย่างอื่น ๆ เข้ามาแทรกแซง เช่น การเงิน ภัยธรรมชาติ โรคระบาด เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการทั้งสิ้น ประกอบกับเกษตรกรมักจะเป็นผู้ที่มีความรู้รอบรู้ มักจะนำประสบการณ์ที่นานมาเข้ามามีใช้ ๆ อยู่ตลอดเวลา ไม่นำวิชาการมาประยุกต์เท่าที่ควร ทำให้ขั้นตอนการดำเนินงานมีอุปสรรคอยู่แทบทุกขบวนการผลิต ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการทางการเกษตร เป็นอย่างยิ่งก็คือ "เงินทุน" เพราะถ้าขาดเงินทุนหมุนเวียน การปรับปรุงการดำเนินงานให้ดีขึ้นย่อมทำได้ยากและเป็นไปอย่างเชื่องช้า

การจัดการฟาร์มสุกร

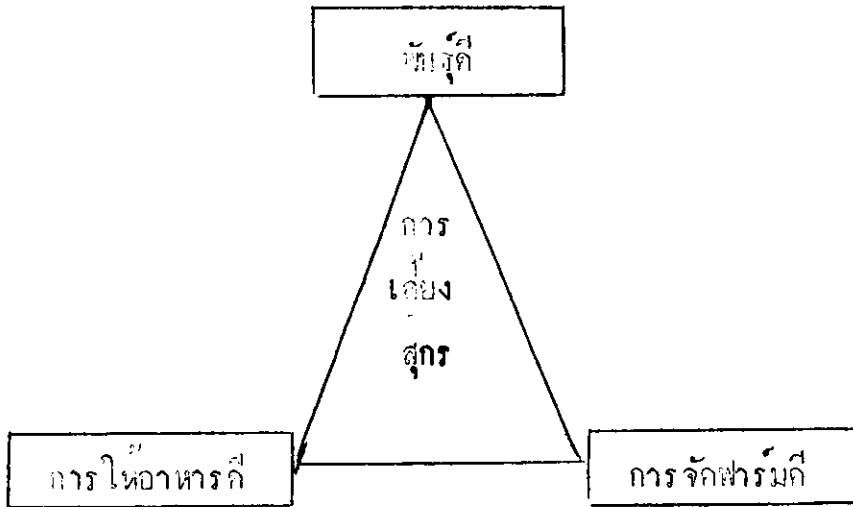
สำหรับฟาร์มสุกร ขนาดใหญ่จะต้องการจัดการฟาร์มที่มีประสิทธิภาพเป็นอย่างยิ่ง เพื่อประหยัดและเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้น ผู้บริหารฟาร์มควร จะคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

๑. การจัดการโรงเรียนและอุปกรณ์ โรงเรียนที่ใช้เลี้ยงสุกร ควรจะถูกร่างขึ้นโดยให้เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด แต่ให้ได้รับประโยชน์สูงสุด ซึ่งหมายความว่า โรงเรียนนั้นจะใช้เลี้ยงสุกรได้มากที่สุดโดยเสียค่าใช้จ่ายต่อกตัวต่ำที่สุด ค่าใช้จ่ายนี้รวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงดูสุกรด้วย ผู้เลี้ยงคนหนึ่งควรจะสามารถดูแลสุกรได้มากที่สุด โรงเรียนที่สร้างขึ้นจะต้องมีขนาดใหญ่พอสมควร ไม่เกินแคบจนเกินไป อากาศภายในต้องสะอาด มีหลังคาเพื่อกันแดดและฝน นอกจากนี้ ในการก่อสร้างโรงเรียนยังต้องคำนึงถึงการป้องกันสัตว์ที่เป็นอันตรายต่อคนและสุกร เช่น กระจาบ งู หนู อี๊กวาย

๒. การปฏิบัติการใช้เลี้ยงสุกร งานการใช้เลี้ยงสุกร เป็นงานที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและจะต้องใช้เวลาในการปฏิบัติมากพอสมควร ความรู้ในด้านการเลี้ยงสุกรของผู้จัดการจึงเป็นสิ่งจำเป็น อันได้แก่ นอกจากนั้น ผู้จัดการยังจะต้องมีความชำนาญ หรือประสบการณ์อีกด้วยในเรื่องเกี่ยวกับการให้อาหาร การผสมพันธุ์ การดูแลการคลอด การเลี้ยงดู ตลอดจนการจับสุกรออกจำหน่ายตลาด ฯลฯ ผู้จัดการ หรือผู้เลี้ยงต้องรู้ถึงสภาพนิสัยและความผิดปกติของสุกร การขาดความเอาใจใส่ และไม่รู้แจ้งในธรรมชาติและความต้องการของสุกร อาจก่อให้เกิดความล้มเหลวในการเลี้ยงสุกรได้ ในบางกรณีผู้เลี้ยงอาจต้องการความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ อีกด้วย เช่น เกษตรตำบล เกษตรอำเภอ เป็นต้น

๓. การควบคุมงาน งานเลี้ยงสุกรขนาดใหญ่ มักจะมีอัตราการหมุนเวียนของแรงงานค่อนข้างสูง เนื่องจากงานที่มีประสิทธิภาพในการทำงานได้ คีฬาได้ยาก ดังนั้น การจัดแบ่งงานและกำหนดงานให้คนงานอย่างเหมาะสม โดยไม่หนักเกินไปจนเกินไปมักจะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก อุปกรณ์ทุนแรงบางชนิดจะช่วยผ่อนแรงได้มาก เช่น รถเข็นอาหารและมูลสุกร ซึ่งช่วยให้การทำความสะอาดได้ สะดวกยิ่งขึ้น และช่วยแบ่งเบาแรงงานได้ การออกแบบโรงเรียนก็เป็นส่วนช่วยให้มีการใช้แรงงานน้อยลงด้วย

สรุปความไ้ว่า กรรมวิธีการเลี้ยงสุกรให้โตช้ดนั้น จะต้องประกอบด้วย หลักใหญ่ ๆ ซึ่งอธิบายเป็นแผนภาพไ้ดังนี้ ไ้

ปัญหาในการเลี้ยงสุกร :

ปัญหาในการเลี้ยงสุกรที่ผู้เลี้ยงประสบกันมาก แยกเป็น ๒ ส่วนใหญ่ ๆ ไ้ดังนี้

๑) ปัญหาเกี่ยวกับโรคระบาด

ส่วนใหญ่โรคระบาด จะเกิดกับสุกรที่ปล้ชยะการเลี้ยงแบบพื้นบ้านถึง ร้อยละ ๕๐ ของสุกรที่เลี้ยงในเขตอำเภอดงใหญ่ เพราะการเลี้ยงแบบพื้นบ้านนั้นผู้เลี้ยง มักจะไม่คอยระมัดระวังเรื่องความสะอาดและการบำรุงรักษาให้ไ้เท่าที่ควร ทำให้สุกร คิดเชื่โรครไ้ง่าย โรครที่เกิดกับสุกรส่วนใหญ่ไ้แก่

- โรครปากและเท้าเปื่อย (Foot and Mouth Disease)
- โรครอหิวาต์สุกร (hog Cholera)
- โรครไ้ลามทุ่งหรือไ้หนังแดง (Swine crysipelas)
- โรครท้องร่วงในสุกร (Colibci tosis)

- วัณโรคในสุกร (Tuberculosis)
- โรคไขวักใหญ่ของสุกร (Swine influenza) ฯลฯ

โรคระบาดดังกล่าวข้างต้นเป็นโรคที่ผู้เลี้ยงสุกรกลัวกันมาก จึงพยายามป้องกันโรคระบาดเหล่านี้มิให้เกิดขึ้น ในปัจจุบันอัตราการตายของสุกรจากโรคระบาดเหล่านี้มีน้อยมาก มีเพียงประมาณ ๑๐ % เท่านั้น วิธีการป้องกันโรคระบาดที่ผู้เลี้ยงสุกรปฏิบัติกัน

๑. ลัดวักกันป้องกัน
๒. เมื่อสุกรตัวใดเป็นโรคระบาด ให้แยกออกจากกอกทันที เพื่อมิให้ติดต่อกับสุกรตัวอื่น
๓. ทำการรักษาสุกร ที่เป็นโรคระบาดนั้นให้หายขาดเสียก่อนแล้ว จึงนำไปเลี้ยง หรือผสมพันธุ์ต่อไป

๒) ปัญหาความวิตกกังวลใจทำการเลี้ยง

ปัญหานี้เป็นปัญหาที่ค่อนข้างน่าหนักใจสำหรับเกษตรกร ผู้ที่กำลังทำการเลี้ยงสุกร อยู่หรือผู้ที่คิดจะเลี้ยงสุกร ในอนาคต ไม่เหมือนกับปัญหาเรื่องอาหาร การจัดฟาร์ม และพันธุ์สุกร เพราะปัญหาเหล่านี้สามารถแก้ไขและควบคุมได้ ถ้าผู้เลี้ยงมีความรู้ความชำนาญ แต่ปัญหานี้เป็นปัญหาที่ไม่สามารถควบคุมได้

เนื่องจากการเคลื่อนไหวของราคาสุกรค่อนข้างสูง ทำให้เกิดความเสียดอกการขาดทุนแก่เกษตรกร เป็นอันมาก การตัดสินใจของผู้ที่กำลังเลี้ยงอยู่ในแนวโน้มที่จะล้มเลิกก็มากมาย ส่วนผู้ที่กำลังจะเริ่มเลี้ยงก็ไม่กล้า ทำให้การตัดสินใจล่าช้า มีผลกระทบต่อผลผลิตในท้องตลาด คือ Supply และ Demand ของตลาดจะสูงขึ้นเมื่อเทียบกับ Supply ของผู้เลี้ยงที่มีแนวโน้มจะลดลงทุกวัน

จากการสำรวจโครงการนี้ ได้พบว่า ราคาและกำไร เป็นปัจจัยอันสำคัญที่จะเป็นตัวแปรในการตัดสินใจของเกษตรกร คือเกษตรกรมักจะถูกที่ผลของกำไรจากการเลี้ยงเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ซึ่งก็เช่นเดียวกับผู้ที่กำลังจะเลี้ยง เพราะการผลิตสุกรก็อาจ

ประสมปัญหาหรือวิกฤติการณ์เป็นครั้งคราวไว้ เช่นเดียวกับธุรกิจอื่น ๆ ถ้าในระยะเวลา
 ใคราคาสุกรสูง เกษตรกรจะทำการเลี้ยงกันมาก เมื่อเลี้ยงกันมากปัญหาที่ตามมาก็คือ
 สุกรลดราคา ทำให้พ่อค้าคนกลางซึ่งเป็นผู้ซื้อเริ่มกรราคาโดยวิธีการต่าง ๆ นานา เป็น
 เหตุให้ต้องขาดทุนไปโดยปริยาย เพราะวิธีการของพ่อค้าคนกลางนั้นจะมีผู้เลี้ยงหรือเกษตรกร
 โดยวิธีที่ไม่ไปจับสุกรทั้ง ๆ ที่พ่อค้าคนกลางซื้อขายกันแล้ว แต่จะจับหลังจากที่เกษตรกร
 ผู้นั้นไม่สามารถหาทางออกโดยวิธีอื่นได้อีก ซึ่งถ้าเกษตรกรจะทำการเลี้ยงสุกรรุ่นนั้นต่อ
 ไปก็จะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้นกว่าเดิมและราคาที่จะขายสุกรก็ต่ำลง กวดยเหตุที่สุกร
 เป็นสินค้าเกษตรที่ไม่เหมือนกับสินค้าเกษตรอื่น ๆ (เช่น ปลาแหทองเย็บได้ ฯลฯ) ผู้
 เลี้ยงจึงต้องระบายนสุกรที่โตขนาด(๑๐๐ กก.) ออกสู่ตลาดโดยทันที แม้จะไคราคาต่ำ
 เท่าไรก็ตาม การระบายสุกรออกสู่ตลาดหรือหม ๆ กันเป็นจำนวนมากก่อให้เกิดปัญหา
 ในเรื่องของการต่อรองราคา เนื่องจากผู้ซื้อไม่อ่านใจซื้อไม่เท่าเทียมกัน จึงทำให้ราคา
 สุกรมีชีวิตลดต่ำลงเรื่อย ๆ บางครั้งผู้เลี้ยงอาจจะมียาใจเสนอตัวจากการเลี้ยงคือไม่
 มีกำไรหรือขาดทุน เมื่อการเลี้ยงสุกรทำให้ขาดทุน ผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่จะทำการหยุดเลี้ยง
 กันชั่วคราว ซึ่งจะส่งผลทำให้สุกรในงวดต่อ ๆ ไปของตลาดมีจำนวนน้อยลง ราคาสุกรก็จะ
 สูงขึ้นอีกตามกฎ Demand และ Supply ของหลักเศรษฐศาสตร์ เหตุการณ์เช่นนี้
 จะวนเวียนอยู่ไม่จบจนเป็นวัฏจักร เพราะฉะนั้น เกษตรกร **ต้องรู้จักปรับปรุงการเลี้ยง**
สุกรให้เข้ากับสถานการณ์ของตลาด คือ แทนที่จะดูจากกำไรแต่เพียงอย่างเดียว ก็ให้ดู
 ถึงปริมาณการเลี้ยงสุกรในตลาดด้วย จะเป็นการช่วยลดความเสี่ยงจากการขาดทุนได้
 บางไม่มากนักเลย ก็ถ้าจะต้องเลิกเล่นกิจการไปเลย เพราะทำให้ขาดรายได้ในอนาคต

สำหรับการแก้ปัญหาในเรื่องนี้ เนื่องจากปัญหานี้เป็นปัญหาระดับชาติ
 รัฐบาลต้องเข้าช่วยเหลือเป็นการเร่งด่วน อันที่จริงแล้ว ปัญหาที่แท้จริงไม่ได้เกิดจาก
 ปัญหาการเลี้ยง เพราะปัญหาในการเลี้ยงให้เดิมทีนั้น ผู้เลี้ยงสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเอง
 อยู่ตลอดเวลา โดยอาศัยหน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานที่มีอยู่แล้ว เช่น เกษตรอำเภอ
 เกษตรจังหวัด สนาธิการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ฯลฯ ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็น
 ปัญหาที่ควบคุมได้และแก้ไขได้เร็ว แต่ปัญหาที่เกษตรกรหรือผู้เลี้ยงหรือรัฐไม่สามารถ

ควบคุมและแก้ไขก็คือ ปัญหาการตลาด ทั้งนี้เนื่องจาก ตลาดสุกรยังแคบอยู่ ผู้เลี้ยงสามารถขายผลผลิตให้กับพ่อค้าเพียงคนเดียวหรือสองคน คือ พ่อค้าคนกลางในท้องถิ่นเท่านั้น เมื่อผลผลิตสุกรขึ้นมาแล้วก็จำเป็นต้องขาย เพราะระยะเวลาในการเลี้ยงถึงกำหนดแล้ว ถ้าไม่ขายจะทำให้ต้นทุนในการผลิตยิ่งสูงขึ้น และอาจจะทำให้ขาดทุนเพิ่มขึ้นอีก ทำให้ผู้เลี้ยงไม่มีทางออกอื่นใดอีกเลย นอกจากขายให้กับคนกลางซึ่งมีเพียงไม่กี่คน พ่อค้าคนกลางจึงสามารถซื้อสุกรจากผู้เลี้ยงในราคาที่เขาเป็นผู้กำหนดได้โดยปริยาย เพราะฉะนั้น รัฐบาลควรหาทางออกให้กับผู้เลี้ยงหรือเกษตรกร เหล่านี้ ก็ ให้ผู้เลี้ยงสามารถเลือกขายแก่ผู้ซื้อได้ โดยที่รัฐบาลอาจจะส่งเสริมทางด้านการคมนาคมอาหารสำเร็จรูป เนื้อสุกรหรืออยู่ในรูปแบบผลิตภัณฑ์ทางอาหารต่าง ๆ เช่น เกี่ยวกับสินค้าเกษตรอื่น ๆ แล้วจัดส่งไปขายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจะ เป็นผลทำให้ตลาดสุกรกว้างออกไปอีก การจัดการทางการตลาดต่างประเทศ นับว่าเป็นจุดที่น่าสนใจ ประเทศใกล้เคียงที่จะเป็นตลาดรับซื้อได้เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย อังอง และญี่ปุ่น ฯลฯ

ปริมาณการ เลี้ยงสุกร ในเขตอำเภอหาคีใหญ่

การ เลี้ยงสุกร ส่วนมากมักจะกระจัดกระจายอยู่บริเวณชานเมือง บริเวณที่ทำ การ เลี้ยงสุกรมากที่สุดได้แก่ตำบลกอหงษ์ ตำบลสวนตั้ง ตำบลหาคีใหญ่ ตำบลน้ำน้อย ตำบลสนามวง ตำบลตลองแห่ เว้นการ เลี้ยงสุกร ทุกรายละ ๒๐ - ๕๐ ตัว (เดือนพฤษภาคม ๒๕๒๔) สุกรที่เลี้ยงนั้นส่วนใหญ่เป็นของเกษตรกรโดยตรง ส่วนการรับจ้างเลี้ยงนั้นมีน้อยมาก พันธุ์สุกรที่นิยมเลี้ยงเป็นพันธุ์ สาร์จไวท์ และกูรอก ส่วนพันธุ์พื้นบ้านนั้นไปเป็นพันธุ์เลี้ยงกันนัก จำนวนพันธุ์สุกรที่เลี้ยงคิดเป็นร้อยละได้ดังนี้

พันธุ์	ร้อยละ
สาร์จไวท์	๕๔.๒๒
กูรอก	๑๕.๕๒
พื้นบ้าน	๑๒.๓๒
อื่น ๆ	๑๗.๒๒

เกษตรกรมักจะขยายพันธุ์สุกรที่เลี้ยงเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรที่ทำการเลี้ยงมานาน ส่วนผู้ที่เริ่มเลี้ยงมักจะซื้อพันธุ์มาเลี้ยงก่อนและขยายพันธุ์เองในโอกาสต่อไป

ปริมาณการตายของสุกร มีอัตราค่ามาก เพราะเกษตรกรมักจะระมัดระวังอยู่ตลอดเวลา การตายของสุกรหนึ่งตัวทำให้เกษตรกรเสียทั้งเวลาและเงินทองเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นเกษตรกรจึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ อายุของสุกรที่ตายนั้นก็มักเป็นอัตราร้อยละไม่กี่ตัวนี้

อายุ	ร้อยละ
๑ - ๒ เดือน	๕
๒ - ๕ เดือน	๕๐
๕ เดือนขึ้นไป	๕

สาเหตุที่สุกรตายมากในช่วงอายุ ๒ - ๕ เดือนนั้น ก็เนื่องมาจากสุกรในช่วงอายุนี้มีโรคแทรกแซงโคจรายที่สุด โรคที่สุกรเป็นกันมากได้แก่ โรคเท้าเปื่อย และโรคโลหิตจางสุกร ผู้เลี้ยงจะต้องเอาใจใส่และระมัดระวังในเรื่องของความสะอาดให้มาก

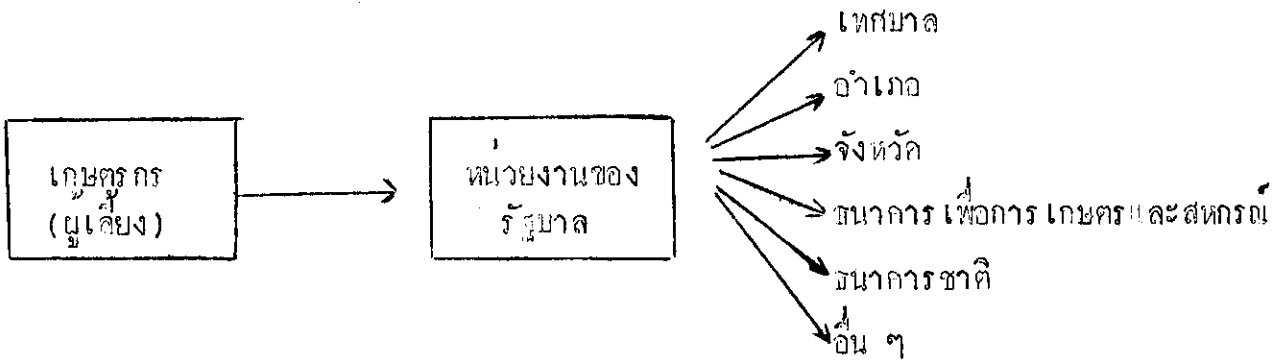
ปริมาณการเลี้ยงสุกร ในเขตอำเภอหาดใหญ่ นับว่าเพียงพอกับความต้องการของตลาด ปริมาณการเลี้ยงจะเพิ่มขึ้นในกลุ่มของบริษัท แต่กลุ่มเกษตรกรนั้นมีแนวโน้มลดลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เนื่องมาจากปัญหาต่าง ๆ มากมาย แต่ปัญหาที่สำคัญก็คือ ปัญหาการตลาด เพราะระบบตลาดที่เป็นอยู่ยังไม่ดีนัก ผู้เลี้ยงมักจะเป็นฝ่ายเสียเปรียบแต่ฝ่ายเดียว

หน่วยงานของรัฐบาลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจการเลี้ยงสุกร ในท้องถิ่น

ผู้เลี้ยงสุกร ทั่วประเทศมักคิดถึงความช่วยเหลือของรัฐบาลที่เข้ามามีบทบาทต่อผู้เลี้ยงสุกร แต่ทว่าความสำเร็จในการดำเนินงานจะลดลงไปไ้ค้มน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความร่วมมือระหว่างเกษตรกร หรือผู้เลี้ยง กับหน่วยงานของรัฐบาลที่ติดต่อกัน เพราะถ้าหน่วยงานของรัฐบาลส่งเสริมการเลี้ยงแก่เกษตรกร ไม่ให้ความร่วมมือ หรือเกษตรกร

ต้องการความช่วยเหลือ แต่หน่วยงานเหล่านั้นไม่ให้ความร่วมมือ เป้าหมายการส่งเสริม
การเกษตรคงจะบรรลุผลไยยาก

หน่วยงานของรัฐบาลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจการเลี้ยงสุกรในเขตอำเภอ
หาคีใหญ่สามารถจัดความสำคัญกับขั้นตอนของการดำเนินงานได้ดังนี้

หน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการเลี้ยง
สุกร ในท้องถิ่นอำเภอหาคีใหญ่

เทศบาล เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมการฆ่าและสุกร โดยผ่านโรง
ฆ่าสัตว์ และเรียกเก็บภาษีจากการฆ่าและจากผู้เลี้ยงหรือผู้ขาย ซึ่งภาษีเหล่านี้เทศบาล
จะนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน ภาษีเทศบาลเรียกเก็บจากผู้เลี้ยงมีดังนี้

ภาษีเทศบาล	กาธรรมเนียม	๑๘ บาท	ต่อสุกร ๑ ตัว
	อากรฆ่าสัตว์	๑๐ บาท	

อำเภอ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทใกล้ชิดกับเกษตรกรมากที่สุด โดยจะมี
เกษตรอำเภอ ออกท้องที่ไปตามตำบลต่าง ๆ ทุกตำบล ๆ ละหนึ่งคนโดยมีสัตวแพทย์อีก
หนึ่งคนไปช่วย เกษตรอำเภอและสัตวแพทย์จะเป็นผู้ดูแลและรักษาตลอดจนให้คำแนะนำ
แก่เกษตรกร แต่เนื่องจากตำบลต่าง ๆ ส่วนใหญ่ในอำเภอหาคีใหญ่มีการเลี้ยงสุกรน้อย

เพราะต้นทุนในการเลี้ยงสุกรสูง ประกอบกับหลายตำบลมีชาวไทยมุสลิมอาศัยอยู่ จึงทำให้ชาวไทยพุทธที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงไม่กล้าทำการเลี้ยงสุกร ดังนั้น การส่งเสริมการเลี้ยงสุกร จึงเน้นอยู่เฉพาะในตำบลบริเวณรอบใกล้ชานเมืองหากใหญ่ทำให้บทบาทของเกษตรกรอำเภอและสัตว์แพทย์มีน้อยลง เนื่องจากสาเหตุดังกล่าว

นอกจากการให้คำแนะนำโดยการออกห้องที่ของเกษตรกรอำเภอแล้ว หน่วยงานนี้ก็ยังให้ความร่วมมือในการบริหารงานของสหกรณ์การเลี้ยงสัตว์อีกด้วย ซึ่งสุกรในเขตอำเภอหากใหญ่ที่มีการขายหรือจำหน่ายผ่านสหกรณ์เช่นกัน ในกรณีนี้ผู้เลี้ยงขายสุกรให้จะต้องเสียภาษีให้กับอำเภอ (ค่าอาญาบัตร) ประมาณ ๒๐ - ๓๐ บาทต่อสุกรหนึ่งตัว

จังหวัด เกษตรจังหวัดมีบทบาทอันสำคัญเช่นกัน เพราะนอกจากจะให้คำแนะนำแก่เกษตรกรโดยตรงแล้ว ยังทำหน้าที่ให้การอบรมแก่เกษตรกรและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่น ๆ ด้วย ตลอดจนจัดหาพันธุ์สุกรชั้นดีให้แก่นัน และผู้ใหญ่นำไปขยายพันธุ์แก่เกษตรกรในท้องที่ใกล้เคียง นอกจากนี้จังหวัดยังเป็นหน่วยงานที่ช่วยเหลือพร้อมที่จะเสนอให้รัฐบาลส่วนกลางนำไปแก้ปัญหาได้ อีกทั้งยังเป็นหน่วยงานที่สามารถควบคุมราคาของสุกรด้วย

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นธนาคารของรัฐบาลแห่งเดียวในประเทศไทยที่ทำหน้าที่กู้ยืมเงินแก่เกษตรกรมากกว่าธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ ด้วยเหตุนี้จึงมีชื่อว่าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกษตรกรจะกู้ยืมเงินจากธนาคารได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับหลักทรัพย์ที่นำไปค้ำประกันหรือฐานะของบุคคลที่ค้ำประกันได้ ทั้งนี้เพราะธุรกิจทางการเกษตรมีความเสี่ยงสูง เมื่อเป็นเช่นนี้เกษตรกรที่มีฐานะการเงินไม่ดีไม่สามารถจัดหาหลักทรัพย์เช่น ที่ดินมาค้ำประกัน ก็ไม่สามารถกู้ยืมเงินจากธนาคารได้ จึงเป็นที่น่าเสียดายเพราะเกษตรกรเหล่านี้ไม่สามารถปรับปรุงและขยายการผลิตของตนให้ดีขึ้นเท่าที่ควรได้

ธนาคารแห่งประเทศไทย บทบาทของธนาคารแห่งนี้ในทางอ้อมมากกว่าทางตรง กล่าวคือ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะทำการควบคุมหรือกำหนดนโยบายผ่านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ ของรัฐบาลเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินแก่เกษตรกรในขณะเดียวกันธนาคารแห่งประเทศไทยยังเป็นหน่วยงานที่ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานอื่น ๆ ด้วย เช่น สหกรณ์การเกษตร เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่ใฝ่ฝันไว้ แต่ความสำเร็จในการดำเนินงานใด ๆ ก็ตามจะเกิดขึ้นมิได้ถ้าขาดการร่วมมือระหว่างกัน

นอกจากนี้ธนาคารแห่งประเทศไทย ยังอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เลี้ยงสุกร เพื่อส่งออก โดยการรับซื้อสัตว์เงินอันเกิดจากการส่งออกในอัตราคงที่ และยังให้คำแนะนำในด้านอื่น ๆ อีกด้วย

โดย ๆ หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรคือ สหกรณ์การเกษตร หรือสหกรณ์ เลี้ยงสัตว์ ซึ่งการ จัดตั้งสหกรณ์เหล่านี้มักจะประสบปัญหาอยู่เสมอและการดำเนินงานของสหกรณ์ฯ มักจะล้มเหลว บางครั้งถึงกับต้องล้มเลิกการดำเนินงานไปโดยความล้มเหลวนั้นเกิดจากความไม่ร่วมมือของเกษตรกร เป็นส่วนน้อย มักจะเกิดจากการขาดการ จัดการ ที่ดีเสียมากกว่า

สาเหตุของการล้มเลิกสหกรณ์พอจะสรุปได้ดังนี้

๑. สหกรณ์ฯ ไม่สามารถรวบรวมสมาชิกให้เป็นปึกแผ่นได้
๒. ปัญหาอิทธิพลของกลุ่มพ่อค้ากบกลาง
๓. ปัญหาของการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน
๔. ปัญหาความล้าช้าทางการเงิน เนื่องจากมีระบบราชการ เข้ามาเกี่ยวข้องในการบริหารงาน
๕. ปัญหาการจำหน่ายสุกรในท้องตลาด

ปัญหาที่หนักที่สุดที่ผู้จัดการ สหกรณ์เองรับภาระ ก็คือปัญหาอิทธิพลของกลุ่มพ่อค้า

คนกลาง อิทธิพลในที่นี้หมายถึง อิทธิพลทางการเงิน ซึ่งพ่อค้าเหล่านี้ใช้เงินกว้านซื้อสุกรมีชีวิตจากเกษตรกรในราคาที่สูงกว่าราคาที่สหกรณ์ขอ เมื่อเป็นเช่นนั้นทำให้สหกรณ์มีการซื้อขายสุกรน้อยลง รายได้ในการค้าเงินงานก็น้อยตาม ทำให้สหกรณ์ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนที่จะนำมาใช้จ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าจ้างคนงานจับสุกร ค่าน้ำมันรถ เงินเดือนผู้จัดการ เป็นต้น และในที่สุดปัญหาอื่น ๆ ก็พลอยตามมาด้วย ทำให้การค้าเงินงานหยุดชะงักและต้องล้มเลิกไปในที่สุด

นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการชำระเงินให้กับผู้เลี้ยงอีกด้วยเพราะ เมื่อผู้จัดการสหกรณ์ได้รับเงินจากการจำหน่ายแล้วก็ไม่นำไปชำระให้กับผู้เลี้ยงทันที จึงทำให้เกิดการแตกแยกในกลุ่มสมาชิกด้วยกัน จึงเป็นสาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกิดการล้มเลิกสหกรณ์

ปัญหาที่รองลงมาจากปัญหาอิทธิพลของพ่อค้าคนกลางก็คือ ปัญหาการจำหน่ายสุกรในตลาด เพราะเมื่อสุกรถูกจับมาจากสมาชิกสหกรณ์แล้ว ก็จะถูกนำไปให้โรงฆ่าสัตว์ชำแหละเนื้อและนำจำหน่ายออกสู่ตลาด ในระหว่างการชำแหละนั้นเองมีการฉ้อโกงเกิดขึ้นในโรงฆ่าสัตว์ ยกตัวอย่างเช่น ไล่หนุ ซึ่งมีความยาวหลายฟุตจะถูกตัดเก็บไว้เสียบางส่วน ทำให้ราคาขายสุกรชำแหละต่ำลง โดยที่ทางฝ่ายสหกรณ์ หรือผู้จัดการไม่ทราบ และบางครั้งการจำหน่ายบนเขียงในตลาดเทศบาลกระทำโดยลูกจ้างของสหกรณ์เอง ซึ่งไม่มีความชำนาญในการขายทำการ เวียนเนื้อขายผิด ๆ ถูก ๆ เพราะเนื้อส่วนต่าง ๆ ของสุกรราคาไม่เท่ากันการเฉือนเนื้อผิดผิดพลาดขายยอมกระหนกระเพื่อนถึงยกอขายรับประจำวัน ซึ่งแทนที่จะได้กำไรมากกลับได้กำไรน้อยลง

เขียงในตลาดเทศบาลก็มีความสำคัญต่อการจำหน่าย คือ ถ้าเขียงสหกรณ์มีน้อยก็ไม่สามารถจำหน่ายสุกรชำแหละแล้วไ้มากทำให้สต็อกสุกรมีชีวิตที่จับมาจากสมาชิกและฝากขังไว้ที่โรงฆ่าสัตว์มีเหลือเป็นจำนวนมากและสหกรณ์ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาสุกร เหล่านี้ล้วนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าอาหาร ค่าเช่าคอกสุกร ฯลฯ ทำให้กำไรของสหกรณ์เพิ่มขึ้นน้อยไปเสีย เหตุนี้เองจึงเห็นเขียงสามารถวางสุกรจำหน่าย

ได้เพียง ๑ - ๒ ตัว ถ้าสหกรณ์ฯ มีเขียงจำหน่ายมาก การชำแหละสุกรก็จะเพิ่มขึ้น ซึ่ง
ในทางปฏิบัติแล้วก็เป็นปัญหาอีกเช่นกัน เพราะราคาคาเช่า เขียงจาก เทศบาลสูง
มาก ทำให้พ่อค้าสุกรคนอื่น ๆ ที่มีอำนาจทางการเงินสูงกว่าได้เป็นเจ้าของเขียง เป็น
การผูกขาดตลาดสุกรไปในตัว

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ปัญหาความล่าช้าทางการเงินเนื่องจาก
มีระบบราชการ เข้ามาเกี่ยวข้องในการ บริหารงานสหกรณ์ฯ เพราะรัฐบาลต้องการให้
การดำเนินงานของสหกรณ์ฯมั่นคง เป็นที่เชื่อถือแก่กลุ่มสมาชิกของสหกรณ์ฯ แต่ก็เป็นที่
ทราบกันอยู่แล้วว่าระบบราชการ มีขั้นตอนการดำเนินงานมากจึงทำให้การดำเนินงานของ
สหกรณ์ฯล่าช้า ซึ่งขัดกับระบบการค้าซึ่งต้องการความรวดเร็ว จึงเป็นปัญหาแก่สมาชิก
บางคนที่นำสุกรมาจำหน่ายกับสหกรณ์ฯ แล้วยังไม่ได้รับชำระเงินทันที จะต้องทำเรื่อง
เบิกเงินเหมือนกับหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐบาลเป็นเหตุให้สมาชิกซึ่งกำลังขาดเงินหรือ
ต้องการ เงินทันทีหันไปจำหน่ายสุกรให้กับพ่อค้าคนกลาง ซึ่งได้รับการชำระเงินเร็วกว่า

ปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นปัญหาที่สหกรณ์ฯ ไม่สามารถแก้ไขได้
ง่าย ๆ นอกจากจะอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกันและปรับระบบการดำเนินงานของ
สหกรณ์ฯ ให้สอดคล้องกับกลุ่มสมาชิกของสหกรณ์ฯ และหน่วยงานของรัฐบาลที่เข้ามา
ควบคุมการดำเนินงาน

สหกรณ์การ เลี้ยงสัตว์หรือสุกรที่ตั้งขึ้นในเขตอำเภอหาคีใหญ่ ในปัจจุบัน
(พ.ศ. ๒๕๖๔) มีอยู่ ๒ กลุ่มใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ กลุ่มเกษตรกร เลี้ยงสัตว์กอหงส์ และกลุ่ม
เกษตรกร เลี้ยงสัตว์นาหนองม ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้บางครั้งก็ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานและบางครั้งก็ประสบกับปัญหาต่าง ๆ กันที่กล่าวมาแล้วข้างต้นทั้งนี้เพราะยังขาด
การจัดการที่ตนเอง

หน่วยงานสุดท้ายที่จะกล่าวในที่นี้ คือ มหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา
ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาล เข้มขันที่ท่าที่ส่งเสริมการ เกษตให้แก่เกษตรกร มหา-
วิทยาลัยดังกล่าวก็คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาคีใหญ่ ซึ่งดำเนินการ

ช่วยเหลือเกษตรกร ของคณะกรรมการ ธรรมชาติทำได้โดยการ ขยายพันธุ์สุกร สำหรับเกษตรกร ในท้องถิ่นใกล้เคียง นอกจากนี้คณะกรรมการ ธรรมชาติยังได้ขยายหน่วยงานทางเกษตรให้ กว้างขวางออกไปอีกคือ จัดตั้งสาขาขึ้นในอำเภอใกล้เคียงเช่นโครงการ เกษตรอำเภอเทพา ภายใต้การดำเนินงานของคณะกรรมการ ธรรมชาติโดยตรง ซึ่งนับว่าเป็นโครงการให้ความ ช่วยเหลือในระยะยาวแก่เกษตรกร ภายในท้องถิ่นและจังหวัดใกล้เคียงได้อีกด้วย